

ת"פ 20126/04/21 - מדינת ישראל, יחידת תביעות שלוחת רחובות נגד פלוני

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 20126-04-21 מדינת ישראל נ' פלוני
בפני כבוד השופטת זהר דיבון סגל
בעניין: המאשימה מדינת ישראל
יחידת תביעות שלוחת רחובות
באמצעות עו"ד יעל גבעוני ורענן ברוך
נגד
הנאשם פלוני
באמצעות עו"ד אלעד פלג

גזר דין - ללא הרשעה

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון דיוני בעובדות כתב האישום המתוקן אך לא הורשע ביצוע עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

2. כחלק מהסדר הטיעון התבקש שירות המבחן לערוך תסקיר בעניינו של הנאשם אשר יבחן נסיבותיו האישיות, נסיבות ביצוע העבירה ויעביר המלצותיו לבית המשפט. כמו כן לבקשת ההגנה התבקש שירות המבחן לבחון את שאלת ההרשעה.

כתב האישום המתוקן

3. בתחילת חודש אוקטובר 2020, במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, איום הנאשם על המתלוננת, בת זוגו לשעבר, במהלך שיחת טלפון עמה, בפגיעה בה שלא כדין באומרו לה כי יחפש אותה בכל מקום שהיא נמצאת בו.

4. ביום 19.10.2020 בשעה שאינה ידועה למאשימה, שלח הנאשם למתלוננת מסרונים במסגרתם איום בפגיעה בה שלא כדין בגופה, באומרו: "כדאי לך מאוד לא להגיב שאני לא אשלח את כל החברים האנשים שלי שיאנסו אותך ואת החבר שלך בתחת יא מטומטמת חתיכת מטומטמת..."; "תיזהרי ממני אל תתני לי אחרי זה להגיע ממשטרה... איך עשית את מה שעשית הבנת יא חתיכת מטומטמת... למה שאני אגיע לשמה... לא יישאר לך על מה לא יישאר לך על מה לחיות אני נשבע לך אני מבטיח לך את שמעת אותי יא מטומטמת...".

תסקיר שירות המבחן מיום 4.4.2022

5. הנאשם בן 22, מתגורר בגן יבנה עם אביו ומשפחתו, רווק ועובד כיום בחברה הלאומית לתשתיות תחבורה. הנאשם מסר כי נולד כבן יחיד להוריו, אלו התגרשו כשהיה פעוט, וכי מאז ילדותו סובל מגמגום. אמו של הנאשם בת 43, גרושה בפעם השלישית, מתגוררת בחולון ועובדת כמורה. אביו בן 48, מתגורר בגן יבנה כאמור, נשוי בשנית ואב ל-3 ילדים מנישואים אלו, ועובד כראש צוות בחברה הלאומית לתשתיות תחבורה. בגיל שנתיים עבר הנאשם

להתגורר עם סבו וסבתו, בגיל 12 התגורר עם אמו ובהיותו בן 17 עבר להתגורר עם אביו. הנאשם תיאר עצמו כמי שהיה ילד שקט ומופנם, ושיתף כי לאחר השתלבותו בחטיבת הביניים חווה קשיים חברתיים וכיום אביו ואשתו מהווים עבורו גורמי תמיכה ותחושת בטחון ושייכות.

6. הנאשם שירת כלוחם במשטרה צבאית ונבחר כחייל מצטיין. עם שחרורו החל לעבוד בחברה הלאומית לתשתיות וסיים בהצלחה קורס בתחום הבטיחות. כן צירף הנאשם אישור אודות הגשת מועמדותו לגיוס למשטרת ישראל. באשר להתמודדות במצבי דחק שיתף כי ככלל מתאפיין בשליטה עצמית ושומר על איפוק ובמידת הצורך מסתייע בתמיכת בני משפחתו. מגיליון רישום פלילי עדכני מיום 15.03.22 עלה כי זוהי מעורבותו היחידה בפלילים.

7. הנאשם שיתף אודות מערכת היחסים בינו ובין המתלוננת ומסר כי ניהלו קשר זוגי כשנתיים. הוא תיאר הדדיות וכבוד בינו לבין המתלוננת ושלל אלימות בכל צורה, כמו גם התנהגות רכושנית ואובססיבית כלפיה. עוד מסר הנאשם כי המתלוננת החליטה להיפרד ממנו בשל ריחוק רגשי בין השניים במהלך שירותם הצבאי, בעוד הנאשם התקשה לשאת את הפרדה. בנוסף מסר כי מזה כשנה מנהל קשר זוגי חדש ולמעלה משנה אינו עומד בקשר עם המתלוננת.

8. ביחס לעבירת האיומים הנאשם הכיר במעשיו, ותיאר כי היה נתון בסערת רגשות, תחושות פגיעה והשפלה לאחר הפרידה וניסיון מצדו ליצור קרבה פעם נוספת סמוך ליום הולדתה - שלא צלח. הנאשם מסר כי מתוך תחושות אלו פעל באימפולסיביות, על כך ביטא בושה וחרטה והכיר כי במעשיו פגע במתלוננת ובחופש בחירתה. כן מסר כי מעוניין לסיים ההליך באופן מהיר ולקדם עצמו בתחומים שונים בחייו. הנאשם נשאל אודות שילובו בטיפול, אך מסר כי מצוי בעומס רגשי ופיזי לאור גיוסו למשטרה והוא אינו פנוי להשתלב בהליך טיפולי.

9. שירות המבחן מסר כי נקבעה פגישה עם המתלוננת, אולם האחרונה מסרה כי אין באפשרותה להגיע, ניסיונות לקבוע עמה פגישה חדשה לא צלחו וניסיונות ליצירת קשר טלפוני עמה, לא צלחו אף הם. לפיכך, מסר שירות המבחן כי התמונה העומדת בפניו הינה חלקית.

10. להתרשמות שירות המבחן, המדובר בנאשם צעיר אשר חווה מעברים פיזיים ורגשיים בחייו, חוסר יציבות וחוסר בנוכחות הורית מטיבה ומגוננת, תוך התמודדות עם גמגום. על רקע זאת חווה תחושות דחייה, חוסר ביטחון, מתאפיין בדימוי עצמי נמוך. יחד עם זאת, מנהל אורח חיים נורמטיבי ומבטא שאיפה להישגיות.

11. בין גורמי הסיכון שקל שירות המבחן את הצורך של הנאשם בתחושות קבלה ושייכות לצד הצורך לקיים קשרים של תלות וקושי לראות עצמו כנפרד ועצמאי, והעובדה כי מצבי פרידה מערערים יציבותו הרגשית. בין גורמי הסיכון לשיקום שקל שירות המבחן את יציבותו ואחריותו של הנאשם בתחום התעסוקתי ובעת שירותו הצבאי, העדר מעורבות פלילית, העובדה כי ההליך המשפטי נחוה אצלו כגורם מרתיע, העובדה כי הנאשם מגיב לגבולות חיצוניים שהוצבו לו, וכן ההבנה וההשלכות להתנהגותו שביטא הנאשם כמו גם אמפתיה כלפי המתלוננת. לאור האמור מסר שירות המבחן כי קיים סיכוי נמוך להישנות התנהגות פלילית מצד הנאשם.

12. לבסוף, המליץ שירות המבחן על עונש מוחשי וחינוכי בדמות של"צ בהיקף של 140 שעות אותן יבצע במסגרת מתנ"ס גן יבנה בתפקיד אחזקה, לצד התחייבות כספית להימנע מעבירות בעתיד. ביחס לשאלת הרשעתו, המליץ שירות המבחן שלא להרשיע הנאשם בדין, זאת בשל גילו הצעיר, שאיפותיו לתפקוד יציב ובפרט שאיפותיו להתגייס למשטרת ישראל.

טיעוני הצדדים לעונש

13. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו ובהם זכותה של המתלוננת לשלווה וביטחון כמו גם זכותה כי לא יופנה אליה מלל מאיים. לעמדת המאשימה, הפגיעה בערכים מוגנים אלו הינה ממשית. בתוך כך הפנתה לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה וטענה כי המדובר באירוע הקרוב במהותו לעבירות אלימות במשפחה הכולל איומים ברף הגבוה ובשתי הזדמנויות ובעלי אלמנטים מטרידים. כן ביקשה המאשימה להדגיש את הנזק שנגרם למתלוננת כעולה מתצהיר נפגעת העבירה, בו תיארה שעברה ועודנה עוברת טראומה, סובלת מסיוטים וסבורה כי אם לא הייתה פונה למשטרה, האירוע היה נגמר באופן חמור יותר. בשל כל אלו סבורה המאשימה כי מתחם העניש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר והפנתה לפסיקה.

14. המאשימה סקרה את עיקרי תסקיר שירות המבחן ולטעמה המלצת שירות המבחן אינה יכולה לעמוד. לדבריה הנאשם לא הוכיח קיומו של נזק קונקרטי באם יורשע בדיון ולא די באישור שהוצג ממעסיקו הנוכחי, לפיו יפוטרו מעבודתו כיום אם יורשע בפלילים. במיוחד לנוכח הצהרותיו בפני שירות המבחן בדבר כוונתו להתגייס למשטרה שאינן מגובות במסמכים מתאימים והמסמך היחידי שהוצג חסר כל משמעות שכן מדובר בהגשת מועמדות בלבד. המאשימה סיכמה באומרה כי סיום ההליך באי הרשעה לא עולה בקנה אחד עם ההלכה הנוהגת, ותמכה עמדתה זו בפסיקה. לטעם המאשימה, יש להרשיע את הנאשם בדיון והעונש הראוי לו בנסיבות העניין הוא מאסר מותנה קנס ופיצוי.

15. ב"כ הנאשם בטיעונו עמד על כך שמדובר במקרה בו יש לתת בכורה לנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן והפגיעה הקונקרטית בעתידו המקצועי באופן המצדיק, כך לטעמו, הימנעות מהרשעה. בתוך כך הפנה לגילו הצעיר של הנאשם, בן 22 ובן 20 בעת ביצוע העבירה, ללא עבר פלילי, נסיבות ביצוע העבירה המלמדות בעיקר על משובת נעורים, כאשר הנאשם ביקש להפתיע את המתלוננת ביום הולדת, התרגש וציפה והופתע לגלות כי היא מבקשת לסיים את הקשר עמו. ולאחר מכן הנאשם חש בושה וחרטה על מעשיו. מאז חלפו כשנתיים ימים, הוא אינו נמצא בקשר עם המתלוננת ומצוי בזוגיות מזה שנה עם אחרת.

16. כן הפנה לעובדה כי מדובר בצעיר נורמטיבי לחלוטין, אשר שירת כלוחם וקיבל תעודת הצטיינות במהלך שירותו הצבאי (נ/1) וביקש להגיש מועמדות למשטרת ישראל. ב"כ הנאשם הבהיר כי הנאשם לא מועסק במקום עבודה זמני, אלא שמדובר בקריירה של ממש כפי שגם אפשר ללמוד מהמסך שהגיש מטעם מעסיקו, וכי רצונו להשתלב במשטרת ישראל מצביע בעיקר על שאיפה עתידית המלמדת על רצונו להתקדם ולהשתפר בתחומים שונים בחייו ואין לחסום אותו מלעשות כן על ידי הכתמת שמו בפלילי. ועל כן ביקש הימנע מהרשעת הנאשם בדיון ולהטיל עליו צו של"צ כהמלצת שירות המבחן. עמדתו תמך בפסיקה.

17. הנאשם בדברו האחרון: "אני רוצה להגיד שאני אפילו לא יכול לקרוא את כתב האישום הזה בלי להתבייש, אני מבין שעשיתי טעות איומה, אני לא רוצה בשום פנים ואופן להגיע למצבים האלה, אני שואף להתקדם בחיים שלי, ואני מבקש להתחשב בי כי אני בסך הכל עושה הכל באמת כדי להתקדם. במשטרה צבאית הייתי לוחם מעברים בירושלים, שועפט, חיזמה, המעברים סביב ירושלים. השתחררתי בסוף מרץ בשנה שעברה".

דיון והכרעה

18. אקדים תוצאה להנמקה ואומר כי לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתסקיר המבחן ובמסמכים שהוגשו, שוכנעתי כי עניינו של הנאשם כמו גם נסיבותיו הייחודיות והחריגות, אכן מצדיקים הימנעות מהרשעתו בדיון.

19. ככלל, נאשם שאשמתו הוכחה יורשע בדיון וזאת למעט מקרים חריגים ביותר בהם ישנו יחס לא סביר בין

חומרת העבירה ובין הנזק הצפוי לנאשם מהרשעתו. מאחורי כלל זה עומד הצורך בהעברת מסר של הרתעה, שיקוף הפסול שבמעשה העבירה בעיני הציבור ונועד לאפשר הטלת ענישה ראויה. עם זאת יש לזכור כי הענישה היא אינדיבידואלית ועל בית המשפט מוטלת החובה לבחון נסיבות המקרה לגופו ונסיבותיו האישיות של הנאשם הנותן את הדין בפניו.

20. בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (להלן: הלכת כתב), נקבעה ההלכה בשאלת ההימנעות מהרשעה. סיום ההליך ללא הרשעה מותנה בהתקיימותם של שני תנאים מצטברים. התנאי הראשון הוא כי סוג העבירה בנסיבותיה, מאפשר ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים. התנאי השני הוא כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. על האחרון הוטל להצביע על פגיעה קשה וקונקרטיה בסיכויי שיקומו ולבסס פגיעה זו בראיות (ראו: רע"פ 5018/18 בוזגלו נ' מדינת ישראל (21.10.2018); רע"פ 1535/20 דוקורקר נ' מדינת ישראל (15.03.2020). ולעניין ביסוס הנזק בראיות ראו: רע"פ 7224/04 פרנסקי נ' מדינת ישראל (10.11.2014). ברע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (1.1.2013) נקבע כי אין די באפשרויות תאורטיות עתידיות ועל הנזק להיות מוחשי וקונקרטי; רע"פ 5018/18 בוזגלו נ' מדינת ישראל (21.10.2018), רע"פ 3589/14 לוזון נ' מדינת ישראל (10.6.2014); רע"פ 1097/18 בצלאל נ' מדינת ישראל (18.4.2018)).

21. לצד זאת אפשר להצביע על מקרים בהם בוטלה הרשעה אף בהיעדר אינדיקציה מוחשית ממשית לפגיעה, וזאת חרף הכלל בדבר החובה להוכיח פגיעה קונקרטיה. בהקשר זה ראו ע"פ 4466/14 פורטל נ' מדינת ישראל (22.5.2014); רע"פ 1721/12 איראשי נ' מדינת ישראל (30.3.2014); ע"פ 111/14 פלוני נ' מדינת ישראל (1.4.2014); ע"פ 1880/13 אברהם נ' מדינת ישראל (3.2.2014); רע"פ 3446/10 אלחלים נ' מדינת ישראל (6.4.2011).

22. עוד נקבע בפסיקת בתי המשפט כי קיימת מקבילית כוחות בין המבחנים השונים, וככל שכוחו של האחד רב יותר, ניתן להסתפק בעוצמה חלשה יותר במבחן השני (ראו עפ"ג (מרכז) 44406-12-11 שואהנה נ' מדינת ישראל (16.2.2012); ע"פ 24457-03-15 גוטרמן נ' מדינת ישראל (30.8.2015)).

23. ועתה ליישום ההלכות על המקרה שלפניי.

24. באשר לתנאי הראשון, הנאשם איים בשתי הזדמנויות על המתלוננת, חברתו לשעבר. פעם אחת במהלכה של שיחה בטלפון איים באומרו כי יחפש אותה בכל מקום שהיא נמצא בו ובפעם השנייה שלח לה מסרונים בעלי תוכן מאיים ובוטה. מתצהיר נפגעת העבירה למדתי על הפגיעה הרגשית שנגרמה למתלוננת והחשש מהתוצאות האפשרויות אלמלא הייתה פונה למשטרה. אבל מבלי להקל כהוא זה בפגיעה הרגשית שנגרמה למתלוננת, העבירה בנסיבות העניין נמצאת ברף חומרה נמוך מאוד, האיומים נשמעו בטלפון ובהודעה, ואין צורך לומר כי לרוב איומים המושמעים פנים מול פנים הם חמורים יותר. מעבר לכך, ברקע לביצוע העבירה אהבת נעורים נכזבת. הנאשם והמתלוננת שניהם צעירים מאוד, נפרדו כחודשיים קודם לכן. לדבריו של הנאשם, סמוך ליום הולדתה, תכנן להפתיע אותה, פיתח ציפייה וגעגוע וסבר כי אולי באמצעות כך תתאפשר קרבה מחודשת ביניהם ואף חידוש הקשר. וכאשר נודע לו מהרשתות החברתיות כי המתלוננת חוגגת את יום הולדתה עם אחרים וחש אכזבה מרה, תחושות פגיעות, עלבון ופעל באימפולסיביות והתבטא באופן שלדבריו יצא מכלל שליטה. מדובר במעשה ילדותי, מטופש, בלי שהנאשם הקדיש מחשבה לאפשרות השלכת מעשיו על המתלוננת, אך ברף נמוך מאוד.

25. חרף העובדה כי מתחם הענישה בשאלת הימנעות מהרשעה אינו רלבנטי, מצאתי להפנות לפסיקה ממנה אפשר ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת, שכן יש בכך ללמד על דרגת החומרה של מעשי הנאשם באופן המשליך על האפשרות להימנע מהרשעה בדין והטלת ענישה שיקומית. וצודקת המאשימה כי הגבול התחתון של מתחם העונש ההולם מתחיל במאסר מותנה.ראו: עפ"ג (תל-אביב) 42238-08-20 קטייב נ' מדינת ישראל (13.12.2020); עפ"ג (מחוזי מרכז) 33513-01-15 מדינת ישראל נ' קובלדין (21.4.2015); ת"פ (תל-אביב) 65493-11-20 מדינת ישראל נ' אסי (15.2.2021); ת"פ (תל-אביב) 68426-07-18 מדינת ישראל נ' ברכה (19.10.2020); ת"פ (תל-אביב) 41124-11-17 מדינת ישראל נ' גאזלה (12.7.2020); ת"פ (תל-אביב) 21260-07-18 מדינת ישראל נ' אלבז (1.7.2020); ת"פ (ת"א) 38312-08-18 מדינת ישראל נ' ורון (24.2.2020); ת"פ (תל-אביב) 63905-06-17 מדינת ישראל נ' יאגני (17.12.2019); ת"פ (תל-אביב) 25151-07-17 מדינת ישראל נ' גאולה (12.9.2018); ת"פ (ת"א) 51327-01-19 מדינת ישראל נ' איס (15.5.2019); ת"פ (ת"א) 15093-08-17 מדינת ישראל נ' מילשטיין (2.5.2019); ת"פ (ת"א) 49629-11-18 מדינת ישראל נ' קרחנוב (05.03.2019); ת"פ (ת"א) 25151-07-17 מדינת ישראל נ' פלוני (12.09.2018); ת"פ 34898-07-15 (ת"א) מדינת ישראל נ' ישקביץ (10.07.2018).

26. בהינתן האמור לעיל, וככל שהדבר נוגע לסוג העבירה בה הורשע הנאשם ובמיוחד בנסיבות ביצוע, אי אפשר לומר כי הימנעות מהרשעה תפגע, וודאי שלא באופן חמור באינטרס הציבורי. יתרה מזאת, גם לו הייתי מקבלת את טענת המאשימה לפיה מדובר בעבירה הקרובה במהותה לעבירות אלימות במשפחה, הרי אין זה ראוי לקבוע כלל גורף לפיו בעבירות המבוצעות במסגרת התא המשפחתי, אין מקום להימנע מהרשעה. קביעת כלל שכזה חותרת תחת הרציונל, שבהכרעה בשאלת ההרשעה מתחייבת התייחסות פרטניות ואיזון מתאים בכל מקרה על נסיבותיו הייחודיות. באשר לתנאי השני הפגיעה בנאשם ושאלת קיומו של "נזק קונקרטי".

27. הנאשם בן 22 (במועד ביצוע העבירה היה בן 20), מתגורר בגן יבנה עם אביו ומשפחתו, רווק, זוהי מעורבותו היחידה בפלילים. הנאשם עובד כיום בחברה הלאומית לתשתיות תחבורה. נסיבות חייו אינן פשוטות, בן להורים גרושים, סובל מגמגום. בגיל שנתיים עבר להתגורר עם סבו וסבתו, בגיל 12 התגורר עם אמו ובהיותו בן 17 עבר להתגורר עם אביו. הנאשם תיאר עצמו כמי שהיה ילד שקט ומופנם, חווה קשיים חברתיים.

28. להתרשמות שירות המבחן, המדובר בנאשם צעיר אשר חווה מעברים פיזיים ורגשיים בחייו, חוסר יציבות וחוסר בנוכחות הורית מטיבה ומגוננת, תוך התמודדות עם גמגום שעל רקעו נטה להתנהלות מופנמת ונחבאת אל הכלים. על רקע זאת חווה תחושות דחייה, חוסר ביטחון, מתאפיין בדימוי עצמי נמוך. חרף הקשיים הפיזיים והרגשיים עמם התמודד בצעירותו והעדר נוכחות הורית מטיבה ומגוננת, הנאשם שומר על אורח חיים נורמטיבי מתפקד ויציב, האשם שירת כלוחם במשטרה צבאית ונבחר כחייל מצטיין. ועל מידותיו הטובות אפשר ללמוד מענ/1 ו-ענ/3.

29. עם שחרורו מהצבא החל הנאשם לעבוד בחברה הלאומית לתשתיות וסיים בהצלחה קורס בתחום הבטיחות. מעסיקו הנוכחי של הנאשם הצהיר כי הרשעה בדין לא תאפשר את המשך עבודתו בחברה (ענ/1). ניכר כי הנאשם מבטא שאיפות להישגיות והוא מסר כי בכוונתו להשתלב בלימודים אוניברסיטאיים. השאלה האם הנאשם יוכל להמשיך ולהתמין בהליכי הגיוס למשטרת ישראל נותרה ועודנה פתוחה, עם זאת נראה כי לנוכח שירותו הצבאי של הנאשם ומידותיו הטובות הרי אפשר להניח כי גם כוחות המשטרה יצאו נשכרים מגיוסו לכוחותיה, ואינני סבורה כי יש למנוע מהנאשם בגילו הצעיר, אפשרות זו על הסף ורק בגין מעשיו כאן, אלא שיש להותיר ההחלטה בידי הגורמים המוסמכים.

30. לזאת אוסיף כי התרשמתי מהנאשם באופן בלתי אמצעי, בדברו האחרון, וניכר היה כי עצם המעמד בבית

המשפט כנאשם בפלייט קשה עבורו. חרף היותו של הנאשם אדם מופנם המתמודד עם גמגום, עמד הנאשם באולם בית המשפט והביע צער רב. ואי אפשר היה שלא להתרשם מכנות דבריו. בנסיבותיו האישיות של הנאשם ולנוכח גילו הצעיר, סבורני כי גם יהא בהרשעה בדין כדי לפגוע בדימויו העצמי והדבר יהווה אלמנט מכשיל במאמציו ובסיכויו להשתלב בחברה כאזרח מן השורה.

31. הנאשם הודה בבית המשפט ונטל אחריות מלאה למעשיו בהזדמנות הראשונה. הודאתו של הנאשם הובילה לחיסכון בזמן שיפוטי אך חשוב מכך היה בזו לייתר את עדותה של המתלוננת. גם בפני שירות המבחן לקח הנאשם אחריות מלאה למעשיו, וביטא בושה וחרטה והכיר כי במעשיו פגע במתלוננת ובחופש בחירתה והביע אמפטיה לפגיעה בה. מאז ביצוע העבירה חלף זמן ניכר, לא עומדת כל טענה נגד הנאשם בפרק זמן זה ואין כל קשר בינו ובין המתלוננת.

32. שירות המבחן שקל את גורמי הסיכון, הצורך של הנאשם בתחושות קבלה ושייכות לצד הצורך לקיים קשרים של תלות וקושי לראות עצמו כנפרד ועצמאי, והעובדה כי מצבי פרידה מערערים יציבותו הרגשית, וכן שקל את גורמי הסיכון לשיקום ובהם יציבותו ואחריותו של הנאשם בתחום התעסוקתי ובעת שירותו הצבאי, העדר מעורבות פלילית, הנאשם מגיב לגבולות חיצוניים וההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומציב גבול, וכן ההבנה וההשלכות להתנהגותו שביטא הנאשם כמו גם אמפטיה כלפי המתלוננת. ולאחר ששקל את כל אלו ועל אף שהנאשם לא השתלב בהליך טיפולי, העריך שירות המבחן כי קיים סיכוי נמוך להישנות התנהגות פלילית מצד הנאשם והמליץ להימנע מהרשעתו של הנאשם. הערכה והמלצה זו מקובלת עליו מתחילתה ועד סופה. כל הנתונים מלמדים על כך שמעשיו של הנאשם בגינם נותן את הדין הם בבחינת חריג לאורחות חייו ומכאן שאין בעובדה כי הנאשם לא השתלב בהליך טיפולי, כדי לאיין את האפשרות להימנע מהרשעתו.

33. להשלמת התמונה אפנה למספר פסקי דין באירועים דומים ואף חמורים יותר, לרבות בעבירות אלימות במשפחה שהסתיימו ללא הרשעה, חלקם בהסכמת המאשימה: ת.פ. 14790-03-22 מדינת ישראל נ' מלקו (27.6.2022); ת.פ. 44662-05-21 מדינת ישראל נ' פשלי (21.2.2022); ת.פ. 8830-11-20 מדינת ישראל נ' לוי (17.1.2022); ת.פ. 45274-06-20 מדינת ישראל נ' ענבר (18.10.2021); ת.פ. 37813-07-20 מדינת ישראל נ' שנדר (14.9.2021); ת.פ. 27529-08-19 מדינת ישראל נ' פנחס (13.12.2021); ת.פ. 54997-08-17 מדינת ישראל נ' פרץ (17.8.2020); ת.פ. 43911-10-16 מדינת ישראל נ' י' ו' (18.2.2020); ת.פ. 57920-11-17 מדינת ישראל נ' פלוני (4.2.2019); ת.פ. 51155-03-17 מדינת ישראל נ' אשטמקר (22.5.2017). ת.פ. 9788-01-13 מאוחד עם ת.פ. 42442-08-13 (קרית גת) מדינת ישראל נגד פלוני (30.3.2015); ת.פ. 3025-03-16 מדינת ישראל נ' פלוני (24.10.2018); ת.פ. 28679-02-20 מדינת ישראל נ' פלוני (12.12.2021); הוצגו על ידי ההגנה: ת.פ. 33542-06-16 מדינת ישראל נ' פלוני (13.9.2019); ת.פ. 4641-07-18 מדינת ישראל נ' פלוני (30.10.2019); ת.פ. 9788-01-13 מדינת ישראל נ' פלוני (30.3.2015).

34. וכן פסקי דין בעבירות אלימות שאינן בהכרח במשפחה: עפ"ג (באר שבע) 62165-12-20 שמידט נ' מדינת ישראל (24.3.2021); עפ"ג 66903-07-20 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל (30.12.2020); עפ"ג (חיפה) 15379-09-19 בנעיון נ' מדינת ישראל (21.11.2019); ת.פ. 45189-06-19 מדינת ישראל נ' בן ארוש (3.5.2021).

35. כמו כן, עיינתי בפסקי הדין שהוצגו על ידי המאשימה, לא אפרט כל אחד מהם על מנת שלא להאריך היכן שאפשר לקצר. בתמצית, פסקי דין אלו מלמדים על הכלל ולא על החריגים, ולא מצאתי כי יש בהם להשפיע לשנות ממסקנתי לפיה, במקרה הקונקרטי שלפניי, במקבילית הכוחות שבין חומרת העבירה והכלל של הרשעה בדין, ובין הנזק

הצפוי להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו, האיזון הראוי מורה אותנו להימנע מעבירה.

36. עם זאת, ועל מנת לתת הכרה בפגיעה שנגרמה לנפגעת העבירה סכום הפיצוי שייפסק יהיה גבוה מן המקובל בתיקים מסוג זה וכן מצאתי להגדיל את היקף שעות השל"צ. באם ייכשל חלילה הנאשם לא יעמוד בתנאי צו השל"צ, הרי יהא אפשר לשוב ולגזור את דינו מחדש. מתוצאה מעין זו, נשכרים הן האינטרס האישי והן האינטרס הציבורי בכללותו. בהקשר לכך יפים הדברים שנאמרו בע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.2007):

"מנגד, יש לתת את הדעת לנאשם האינדיבידואלי, לנסיבותיו האישיות המיוחדות, ולהשפעת ההרשעה על חייו, ועל סיכויי שיקומו; יש לקחת בחשבון נסיבות אישיות שונות - גיל, עבר פלילי קודם, ונתונים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאותי. יש לבחון את השפעת ההרשעה על עיסוקו המקצועי של הנאשם, ועל מצבו הכלכלי והמשפחתי. בסופו של יום, ניצבת השאלה בכל עוצמתה - האם, בנסיבות המיוחדות של העניין, השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, גובר על השיקול הציבורי-מערכתי הכללי, באופן שהגם שהנאשם ביצע את העבירה בה הואשם, סובלת הנורמה החברתית הכללית את אי הרשעתו בדין" (פסקה 11).

תוצאה

אני נמנעת מהרשעת הנאשם.

א. אני מחייבת את הנאשם לבצע 300 שעות שירות לתועלת הציבור. בהתאם לתוכנית שתוגש לאישור בית המשפט בתוך 30 ימים.

מובהר בזאת לנאשם כי ככל שלא יבצע את תוכנית השל"צ או לא ישתף פעולה עם שירות המבחן אפשר להחזיר את עניינו לבית המשפט לדון מחדש בשאלת הרשעתו ולגזור עליו עונש חלופי.

ב. הנאשם ייתן התחייבות בסך 2000 ₪ להימנע בתוך שנה מהיום עבירה בה הודה. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפני עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים.

ג. פיצוי בסך 5,000 ₪ אשר ישולם לנפגעת העבירה וזאת עד לא יאחר מיום 1.10.2022.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

ניתן צו כללי למוצגים.

העתק ההחלטה יועבר לשירות המבחן

ניתן היום, ז' תמוז תשפ"ב, 06 יולי 2022, במעמד הצדדים.